

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. února 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Adama Kafky a přísedících JUDr. Jiřího Šoukala a Zbyňka Vašíčka

takto:

Mladistvý

T. K.,

nar. XXXXX, v XXXXX,
student,
trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

1. v blíže nezjištěnou dobu, v době od listopadu 2016 do května 2018, v Ostravě na ulici Aviatiků 1520/24, a v Olomouci v hotelu Studia Letců 2A, Conti a v dalších dosud neustanovených hotelech, se záměrem se sexuálně uspokojit, měl opakovaně ve více případech oboustranně dobrovolný pohlavní styk, provedený formou orálního a análního pohlavního styku s nezletilým D. K., nar. XXXXX, o kterém věděl, že je mladší 15 let,
2. v přesně nezjištěnou dobu, v březnu 2018, v době kolem 17:00 hod., v Olomouci v hotelu Studia Letců 2A, na pokoji, se záměrem se sexuálně uspokojit, donutil k pohlavnímu styku nezletilého D. K., nar. XXXXX, o kterém věděl, že je mladší 15 let, a to tím způsobem, že proti vůli poškozeného, který dával verbálně i fyzicky najevo svůj nesouhlas a vyzýval obviněného, aby svého jednání zanechal, vykonal na něm nechráněný anální pohlavní styk

v délce cca 5 minut, při kterém držel poškozenému ruce za zády, nadával mu, že je „děvka“, kdy poškozený se bránil tak, že sebou házel a snažil se uvolnit z jeho sevření, což se mu však pro fyzickou převahu obviněného nepodařilo,

3. dne 29. 8. 2018 v době kolem 13:00 hod., v Ostravě na ulici Aviatiků 24, na ulici před vstupními dveřmi obytného domu, fyzicky napadl D. K., nar. XXXXX, a H. L., nar. XXXXX, a to tím způsobem, že D. K. v okamžiku, kdy k němu stál otočen zády a otevíral vchodové dveře domu, udeřil do hlavy ocelovým teleskopickým obuškem o délce 52 cm, váze 430 g, zakončený špičkou, po úderu upadl poškozený na zem, kde ho obviněný opakovaně v rychlém sledu za sebou bil obuškem do oblasti hlavy, poškozený se snažil úder vykrýt, avšak nejméně čtyřikrát ho mladistvý zasáhl a v úderech pokračoval i poté, co poškozenému přišla na pomoc jeho sestra H. L., která se před bratra postavila a snažila se jej bránit tak, že mladistvému skočila na záda, chytila jej za pravou ruku, kde držel obušek, mladistvý ji však odhodil na zeď, poškozená spadla na zem, postavila se, načež ji mladistvý udeřil obuškem do oblasti hlavy, kdy úder vedl švihem předloktí, načež po útoku z místa činu utekl, aniž se zajímal o zdravotní stav poškozených, kdy v důsledku tohoto napadení poškozený D. K. utrpěl dvě tržně zhmožděné rány ve vlasové části hlavy, lokalizované v pravé temenní krajině (délky cca 5 cm) a za levým uchem (délky cca 2 cm), a H. L. tržně zhmožděnou ránu v obličejové části hlavy, lokalizovanou v čelní krajině vlevo (délky cca 0,5 cm), rány zasahovaly do podkoží, vyžádaly si v lokální anestezii chirurgické sešití a sterilní překrytí a ze soudně-lékařského hlediska se jednalo o lehká poranění s omezením v obvyklém způsobu života do 1 týdne, avšak s ohledem na svou fyzickou konstituci, použitou zbraň – kovový teleskopický obušek, při dané intenzitě opakovaného, cíleného a razantního útoku, vedeného na oblast hlavy, kde jsou uloženy důležité orgány – mozek a oči, mu muselo být zřejmé, že oběma poškozeným může způsobit závažná poranění, a to zlomeniny kostí klenby a spodiny lebni, krvácení do dutiny lebni, zhmoždění a otok mozku či v podobě zlomenin obličejových kostí a poškození očí při úderech do obličejové části, která mohla vést k závažným poraněním důležitých orgánů s trvalými následky a dlouhodobým omezením v obvyklém způsobu života, a k těmto následkům nedošlo v důsledku okolností nezávislých na vůli mladistvého, zejména pro pasivní i aktivní obranu poškozených

a poškozený D. K. v souvislosti s trestnou činností, popsanou v bodech 2 a 3 obžaloby, utrpěl psychickou poruchu zdraví, kdy u něho došlo ke vzniku a následnému rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která se u něho projevuje znovuprožíváním psychotraumatizujících vzpomínek v bdělém stavu, ve spánku nočními můrami s ohrožujícím obsahem a strachem z pachatele, nemůže sám vycházet z domu, i do školy ho musí doprovázet rodiče, trpí depresemi a je tak v důsledku této poruchy citelně omezen v obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 týdnů, přičemž příznaky této poruchy trvaly minimálně ještě v dubnu 2019,

tedy

- jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší 15 let (v bodě 1)
- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému jiným pohlavním stykem, provedeným způsobem srovnatelným se souloží, spáchal uvedený čin na dítěti mladším 15 let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví (v bodě 2)

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a čin spáchal na dvou osobách, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo (v bodě 3)

tím spáchal

- provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 1)
- provinění znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku (v bodě 2)
- provinění těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 3)

a za to se mu ukládá

Podle § 145 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnné trestní opatření odnětí svobody v trvání

30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku, § 33 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému výkon uloženého trestního opatření odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání

36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 33 odst. 1, § 15 odst. 1, 2 písm. a) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému na zkušební dobu podmíněného odsouzení ukládá výchovné opatření – dohled probačního úředníka.

Podle § 33 odst. 1, § 15 odst. 1, 2 písm. c), § 18 odst. 1 písm. e) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému na zkušební dobu podmíněného odsouzení ukládá výchovné opatření – výchovná povinnost, aby podle svých sil nahradil způsobenou škodu proviněním, anebo jinak přispěl k odstranění následku provinění.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se mladistvému ukládá trestní opatření propadnutí věci, a to teleskopického obušku černé barvy, který tvoří přílohu spisového materiálu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je mladistvý povinen zaplatit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČO: 47 11 43 03, se sídlem Vinohradská 2577/178, na náhradě škody částku ve výši 5 485 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je mladistvý povinen zaplatit poškozenému D. K., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, k rukám jeho zákonných zástupců, na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 142 530 Kč.

Odůvodnění

1. Po provedeném dokazování soud zjistil skutkový stav tak, jak je popsán pod jednotlivými body výrokové části tohoto rozsudku.
2. **Mladistvý** se u hlavního líčení k věci vyjádřil tak, že z provinění údajného znásilnění a pohlavního zneužití se cítí nevinný, z provinění těžkého ublížení na zdraví ve stádiu pokusu vinný. Jednání popsané pod bodem jedna obžaloby se nikdy nestalo, s poškozeným nikdy neměl žádný pohlavní styk. Poznali se na stránce XXXXX v létě 2016, kdy poškozený začal konverzaci, psali asi 15 – 20 minut, poškozený se jej zeptal, kolik mu je, on odpověděl, že 15, poškozený také tvrdil, že je mu patnáct, bavili o hrách. Poškozený říkal, že rád hraje hry, ale nemá dostatečně výkonný počítač na to, aby některé hry rozjel. Poškozený chtěl přejít na jinou sociální síť a on mu řekl, že Facebook lidem, které nezná, nedává. Poškozený se zeptal, zda má Snapchat, tak on si ho stáhl, založil profil a tam si poškozeného přidal. Potom si nějakou dobu psali a blíže se poznávali s tím, že poškozený říkal, že nemá kamarády, že se s ním nikdo moc nebaví. Po dvou týdnech si vyměnili fotky, on poškozenému řekl, že na patnáct nevypadá. Poškozený přiznal, že je mu třináct s tím, že se bál, že když mu řekne, že je mu 13 let, že se s ním nebude bavit. Začátkem srpna 2017 si pak přidal poškozeného na Facebook. Osobně se setkali v polovině srpna 2016, kdy poškozený řekl, že půjdou k němu, ale že pokud potkají jeho rodiče, že musí říct, že je mladší, tedy že je o rok starší než poškozený, a že je původně z Ostravy, že rodiče jsou rozvedeni, a to proto, aby se s ním mohl bavit. V Ostravě se potkali na nádraží, u toho byla sestra poškozeného H., která si pak sedla dozadu do tramvaje. Tehdy se viděli jeden den, on ještě večer jel domů. Pak se viděli na podzim 2016 v Ostravě, to už u poškozeného přespál. Pak k němu přijel až na jaře 2017. Od doby, kdy se setkávali, byl za poškozeným asi pětkrát. O prázdninách 2017 byli na prázdninách na Bystričce, odkud jej rodiče poškozeného odvezli domů do Olomouce. Poškozený řekl, když jeho máma ví, kde bydlí, že mu povolila za ním jezdit. Nevyužíval toho, až na podzim chtěl jít večer někam do kina. Chtěl u něj přespát, ale on byl v té době u babičky, k tomu tam byl ještě strýc, takže nevěděl, jak to udělat. Poškozený chtěl, aby našel alternativu, on navrhl hotel. Našel hotel Studia Letců, kde zařídil ubytování, které platil hotově. To bylo v roce 2018. Kolikrát byli společně v tom hotelu, to si nepamatuje. Byli v hotelu Studia Letců jednou, v dubnu 2018 byli jinde, možná se spletl. Pokud říkal, že to mělo být poprvé v roce 2018, tak se spletl, bylo to v roce 2017. Poškozený za ním byl zhruba v říjnu a v listopadu, pak to na nějakou dobu přestalo, kdy na podzim toho roku se začal bavit se špatnou partou, začal pít, poškozený se začal chovat docela ošklivě a v podstatě se setkali až na silvestra. V roce 2018 se setkali jednou v dubnu, to bylo naposledy v hotelu. K ničemu sexuálnímu mezi nimi nikdy nedošlo. Na těch návštěvách byli buď ve městě, v obchodním centru Šantovka nebo šli do kina. Co psal poškozenému v rámci komunikace na Snapchatu nebo Facebooku, to už si nepamatuje. Pokud jde o jednání pod bodem 3 obžaloby, proběhlo to tak, že poté, co jej kontaktovala paní V. s tím, že ho dá na policii za stalking, přemýšlel nad tím a chtěl si o věci s poškozeným promluvit. Chtěl se poškozeného zeptat, proč ho kontaktuje paní V. a ještě matka poškozeného, která tvrdila, že měl poškozeného vydírat nějakými fotkami. Teleskopický obušek měl proto, že v květnu zažil nepříjemnou událost v Olomouci, když šel kolem jednoho klubu, kde se ho pokusili napadnout. Předtím obušek u sebe nosil jen tehdy, když šel někam po městě večer, ale poté, co mu vyhrožoval člověk, který se vydával za bratrance poškozeného, tak u sebe obušek nosil pořád. Toho 29. 8. 2018 s poškozeným mluvil, ten všechno popíral, že o ničem neví. On byl naštvaný z toho, co mu říkal a když pak najednou poškozený utekl, našťvalo ho to, tak se za ním rozběhl, hledal, co by vzal a vzal ten obušek. Poškozeného napadl u vchodových dveří. Pokud jde o napadení sestry poškozeného H. L., ta se šla podívat, co se děje a postavila se před ránu a omylem praštil i ji. Nevzpomíná si, že by ji odhodil na zem a pak ji bil obuškem do oblasti hlavy opakovaně. Pokud jde o náhradu škody, je ochoten ji zaplatit pojišťovně, ale ne poškozenému. Síť OMGLE je, pokud si dobře pamatuje, služba, kdy vás spojí s náhodným člověkem, a můžete si psát. Nevíte, jestli je to holka nebo kluk. Je to anonymní věc. Jsou tam různí lidé, nejenom homosexuálně orientovaní. O své sexuální orientaci se s poškozeným bavili, ale až na Facebooku, poškozený mu napsal, že je gay, bral to tak, že se chce někomu svěřit, tak mu napsal,

že je bisexuál, že ho chápe. Konflikty mezi ním a poškozeným se objevily hlavně na podzim roku 2017, kdy se poškozený začal bavit se zvláštní partou, pili a poškozený se choval netaktně. On poškozenému říkal, že by se s těmi lidmi neměl bavit, pak už mu to bylo jedno. Absolutně ignoroval cokoli. Možná byly mezi nimi nějaké výhrůžky, hádky určitě, ale ten chat si moc nevzpomíná. Pokud byli v kontaktu na sociálních sítích, psali si denně, možná tam třeba dva dny nebyl, ale jinak denně. V průběhu kontaktu mezi nimi jej poškozený nutil ke lžím a upravování skutečností, a to opakovaně. Skoro pokaždé, když měl za ním jet, tak mu řekl, že kdyby se ptali rodiče, má odpovědět třeba to, že s ním původně chodil na základku, že se pak odstěhoval do Olomouce. Poškozený věděl, na co by se rodiče mohli zeptat, jemu říkal, co má říkat. Neví, zda takto vystupoval v rodině, ale určitě doma lhal o tom, kam jezdí, protože nikdy neřekl, že byli spolu na hotelu, ale že byl u něj v Olomouci a vymýšlel si různé věci, že babička pekla koláče, že mu to chutnalo apod. Pokud jde o tu špatnou partu lidí, ví o tom, že tam byly i drogy. Má za to, že v tomto směru poškozený rodině také lhal, protože rodiče poškozeného na to přišli v únoru/březnu 2018, kdy si poškozený rozbil hlavu, když byl opilý. Pak dostal zaracha a věc s pitím řešila policie v Ostravě. Pokud jde o jednání pod bodem tři, on si chtěl s poškozeným pouze promluvit, aby jej nekontaktovala paní V., ať poškozený řekne pravdu a ne, aby pořád lhal. Nechtěl poškozenému způsobit újmu. To, co udělal, bylo špatné, lituje toho. Poškozenému říkal, aby se nebavil s lidmi z té party, protože věděl, že pijou. Bylo mu jasné, že poškozený z toho bude mít problémy či že by se mohl zhoršit ve škole. Poškozenému záleželo na tom, aby se dostal na střední školu, jakou by chtěl. Pořád mluvil o známkách, že chce vyznamenání. Nepamatuje si, že by poškozenému či rodině poškozeného sděloval cokoli ohledně nějaké jeho nemoci. Má za to, že poškozený vypovídal tak jak vypovídal proto, aby ho poškodil. V průběhu známosti s poškozeným je možné, že mu vyhrožoval, že ho zničí, že zveřejní nějaké video, ale neví, jaké. Kromě jednání pod bodem tři obžaloby fyzicky poškozeného nikdy nenapadl. Je-li mu předložena část facebookové komunikace, kdy měl uvést „...btw. kdyby ses nechoval jako piča, ani jsem ti nedal přes držku...“, na tuto konverzaci si nepamatuje. Poškozenému „přes držku“ nedal. Neuplatňoval na něm jiné tresty.

3. **Svědkyň H. L.** u hlavního líčení vypověděla, že 29. 8. 2018 kolem poledne byla doma ona, její starší sestra a její bratr D. a nevlastní otec, který šel spát po noční směně. Bratr šel vyvenčit psa, byl ho venčit asi 10 – 20 minut. Ona se chystala, že půjde ke svému vlastnímu otci na oběd, zazvonil intercom, zvedla to a slyšela šumění. Mají za barákem dětské hřiště, tak si myslela, že si děti zase hrají, jenomže zvonek zazvonil podruhé, zvedla to a slyšela bratra, který jí řekl něco ve smyslu „H., pusť mě rychle dovnitř“ a pak slyšela jen tupé rány a „au, au“. Jelikož už byla zasvěcena do toho, co se děje, okamžitě jí došlo, že to bude asi ten pan K., že se něco bude dít. Vzala si klíče, ani se neobula a běžela dolů po schodech. Otevřela domovní dveře, tam viděla na přístavku před vchodem, jak tam leží bratr v klubíčku otočený směrem ke zdi, tudíž směrem k ní. Bránil si rukama hlavu a mladistvý jej opakovaně bil do hlavy teleskopickým obuškem. Začala křičet, ať ho nechá na pokoji, ale vůbec ji nevnímal, tak mu skočila na záda, snažil se ji setřást, narazil s ní o zeď jejího domu, kde jsou dveře. Praštila se do levého loktu, spadla, ale nijak ji to neochromilo, takže se postavila. Předtím mladistvého držela pravou rukou, snažila se, aby obušek pustil. Když se pak postavila a zase po něm šla, aby po něm šla, aby toho nechal, tak ji obuškem praštil do hlavy. Spadla, zatmělo se jí před očima a pak se zase postavila a v tu chvíli se postavil i bratr, který byl nějak bokem, a začali se všichni prát. Už se dostali mimo toho přístavku na chodník před domem, tam se prali a mladistvý se oháněl tím obuškem. Oni se bránili. Začali křičet, ať jim někdo pomůže a začali vylézat sousedé. Celému incidentu přihlížela její sestra z okna. Mladistvý se zalekl a začal utíkat směrem k tramvajové zastávce. Začala utíkat za ním a asi po dvou minutách ho dostihla a chytila za ruku a řekla, aby se vrátil ke vchodu, že to nějak vyřeší, ať počká na policii, něco v tom smyslu. On řekl, že se bojí, že mu nevlastní otec něco udělá za to, co provedl, a utíkal dál k tramvajové zastávce. Běžela za ním, ale už mu nestačila. Nevlastní otec ji dostihl, ale mladistvého nedohonil a společně se vrátili k domu a pak tam přijela policie. Když na mladistvého v průběhu útoku skočila a snažila se ho chytit za ruku, tak ji setřásl, resp. narazil s ní o zeď a ona se tím nárazem pustila. Mladistvý ji do hlavy udeřil obuškem do hlavy jednou. Ví, že v obžalobě bylo

napsáno vícekrát, ale už u policejní výpovědi řekla, že jednou, pak ji bil spíš tím obuškem do rukou, do hlavy ne. Poté jedné ráno do hlavy pak spadla zase na zem. Poté, když se postavil i její bratr, dostala rány do rukou, ale ty byly méně silné, spíš se tím obuškem oháněl. Ta první rána do hlavy byla vedena cíleně a byla vedena silou, stejně jako rány na jejího bratra, které byly opakované ze shora dolů, byly silné a byly s rozmyslem. Mladistvého poznala v roce 2016, kdy jim bratr řekl, že má nějakého takového kamaráda, že za ním přijede. Oni k tomu byli skeptičtí, nechtěli, aby tam mladistvý jel sám, tak ho jela doprovodit na hlavní nádraží, tam se poprvé viděli a mladistvý na ni působil normálně. Vždycky, když pak byl mladistvý u nich doma, tak ona byla u svého vlastního otce, aby se doma nemačkali, takže i s tím napadením ho viděla tak třikrát v životě. Podruhé ho viděla, když u nich hrál něco na počítači, když byl na návštěvě, potřetí, když napadl jejího bratra. V roce 2018 přišel bratr domů s tržnou ránou v obličejí, byl celý červený a ptali se, co se děje. Bratr řekl, že se s mladistvým popral, a když se ptali proč, řekl, že se spolu nebaví. Jí to přišlo divné, když jsou kamarádi a přestanou se spolu bavit, tak se přece nepoperou. Zeptala se ho na to, udeřily na něj všechny tři, i s matkou a sestrou, a bratr se jim přiznal. Ví o tom, že matka jim říkala i předtím, že si myslí, že spolu něco mají, že když vlezla do pokoje, tak od sebe odskočili. Ona si to však nepřipouštěla, bratra vnímala jako malé dítě. Bratr se jí s ničím nesvěřoval. Svěřoval se spíš starší sestře a matce. Navíc ona pracuje u Českých drah, takže je skoro pořád mimo domov. V té době měla i přítele a často byla u něj. Šlo to mimo ni, dozvěděla se to až potom útoku, a to od sestry a matky zprostředkovaně. S bratrem mají spolu dobrý vztah, pomáhá mu se školou, doprovází ho na kroužky, ale ne, že by se bavili o sexuálním životě. Po tom útoku od mladistvého měla lehkou tržnou ránu, která byla na šití, v pracovní neschopnosti nebyla. Během útoku, když upadla, tak byla mimo tak pět sekund, než se zase nahodila, ale byla schopna fungovat, ne, že by to ovlivnilo její paměť. Všechno si pamatuje dobře. To bylo, jak upadla podruhé. Když upadla poprvé, co se narazila zády, tak to se jí hlavy nedotklo. Svědkyně N. C. zná až od té doby, ví, že bydlí naproti, že vypovídal na policii. Pokud jde o rány do hlavy, ona si pamatuje jenom jednu, ale je možné, že když se všichni prali, jak se oháněl obuškem, že do hlavy dostala, ale ona si to tak nepamatuje. Pokud jde o tu ránu do hlavy, kterou dostala od mladistvého, má za to, že mladistvý nešel k nim domů, aby ji udeřil, ale ta rána byla mířena na ni proto, že mladistvého otravovala, protože se tam pořád motala a on se nemohl soustředit na bratra a tou ranou se jí chtěl zbavit. Pokud jde o tu první schůzku na nádraží, k mladistvému bratr řekl, že se potkali na nějaké skupině, kde se řeší počítačové hry, že mu bylo 16 a že je z Olomouce, kde studuje střední školu informatiky. Říkal, že jezdí k mladistvému domů, kde hrají počítačové hry, chodí do restaurace, obchodního centra. Takové normální činnosti. Bratr jí také říkal, že mladistvý má vážnou nemoc, rakovinu plic, a byl z toho hrozně smutný, hrozně to prožíval. Bratr je citlivý, až moc. K této informaci jí samotné žádnou zprávu neukazoval. Z jejího pohledu byl bratr vždy tichý, zamlklý, ale hodný kluk, když pak potkal mladistvého, začal odsekávat, byl neklidný, ona si myslela, že je to puberta. Ulhaný ale nebyl. Během incidentu se ve škole učil pořád dobře, měl samé jedničky. Měl nějaké problémy sem tam, že se chytil nějaké party, kde měli problémy, ale to je běžné, že vyrušují v hodině apod. Jednou jim přišel opilý, to pak řešila škola, to byla celá třída. Tehdy si začali všimnout, že se něco děje, začali to řešit, byl to asi listopad 2017, kdy v květnu 2018 pak se jim to začalo spojovat.

4. **Svědčce I. K.** u hlavního líčení uvedl, že mladistvého zná od roku 2016, kdy jim syn řekl, že má nějakého kamaráda z Olomouce, se kterým se seznámil přes hry. O jeho existenci se dozvěděla, když jí syn poprvé zalhal, řekl, že jde s kamarády ven, ale její kadeřnice ho viděla na hlavním nádraží. Tak ho konfrontovala, on řekl, že tam byl vyzvednout nějakého kamaráda, který za ním přijel z Olomouce. Pak ho k nim přivedl na návštěvu, mladistvý k nim docházel a syn za ním odjížděl i do Olomouce. Brala mladistvého jako kamaráda syna, řekl jí, že je o rok starší, neřekl, že je starší o tolik let. Ze začátku synovi zakazovala se s mladistvým kamarádit, jelikož se jí nepozdával, jenže syn prosil a trucoval, vztekal se, až nakonec ustoupili. O tom, že je nějaký problém, se dozvěděla prakticky až v červenci, kdy na nějakém Instagramovém účtu byla umístěna nahá fotka syna, přišla z práce, syn ležel doma a plakal. Když se ho zeptala, co se stalo, ukázal jí fotku a řekl jí, že ji tam umístil mladistvý, aby se mu pomstil za rozchod. Že se spolu rozešli, ví od června, kdy přišel

s nějakým šrámem s tím, že se s T. popral, protože s ním skončil vztah. V tu dobu řekl, že je gay. V červenci se jí svěřil, že měl s mladistvým pohlavní styk, že nechodil k žádné rodině, k žádné babičce, že chodili po hotelích apod. Ona v tu chvíli nevěděla, co má dělat, psala mladistvému velmi naštvaně, aby přerušil veškeré styky se synem, ať se ho nesnaží vydírat nahými fotkami, ani ničím, že se syn s ním už v životě nesetká. Kontaktovala také Bílý kruh bezpečí, jelikož nevěděla, jak má zareagovat a hledala nějakého psychologa, jelikož syn z toho byl hrozně špatný. Pak je vzala PhDr. V., k ní šli v srpnu, ta zakázala veškeré styky s mladistvým. Přestože byli domluveni, že se setká s mladistvým v Olomouci, PhDr. V. jí doporučila, aby tam nejezdila, aby to utnuli, že to s ním všechno vyřídí. Nechala to tak na ní. Potom asi čtrnáct dnů nebo tři týdny na to došlo k tomu útoku. To, že mezi mladistvým a synem bylo víc než kamarádství, se dozvěděla v červenci 2018 na základě fotky na Instagramu. Předtím jednou vešla do dětského pokoje, kdy oni od sebe odskočili, D. měl na krku modřinu, přišlo jí to jako cucflek. Synovi v té době bylo čtrnáct, u mladistvého předpokládala patnáct, připadalo jí to divné, když se s tím svěřila ostatní rodině, tak jí řekli, co si to představuje. Syn jí tvrdil, že se učili bojovat, že to má od klacků. Neměla důvod synovi nevěřit, protože jí opravdu nelhal, tak mu uvěřila. Tehdy jedinkrát měla podezření, ale nenapadlo jí, že její syn je gay. Střetla se s tím až v tom červenci. Jak to probíhalo a co se stalo, se dozvěděla až z výpovědi po tom napadení, kdy si přečetla, s čím vším se svěřil sestře. Se synem nikdy v minulosti nebyly výchovné problémy, byl tiché, introvertní dítě, v mateřské škole měl diagnózu elektivní mutismus, takže prakticky nekomunikoval. Na základní škole patřil k tichým a hodným dětem, bezproblémovým, měl samé jedničky. Strašně všem pomáhal, nerad se pral. Ona ho učila, aby se uměl bránit, ale on řekl, že nechce nikomu ublížovat. Od roku 2016 v pubertě se pak u něj objevovaly nějaké problémy, na začátku osmé třídy k nim přišla nová dívka, vytvořila tam partu, kde syna přijali mezi sebe, byly tam problémy, že přišel opilý, vyfotili se na Instagram, řešilo se to ve škole, že jim někde prodali alkohol. Bylo do toho zamotáno asi čtyřicet dětí. Syn jí pak říkal, že to bylo na to konto, že se chtěl odpoutat od mladistvého a nevěděl, jak to zvládat. Výborně se však učil, nebyla to známka ničeho, že je něco špatně, měl pořád samé jedničky, doma neodmlouval, nevarovalo ji nic, že něco není v pořádku. Syn chodí na terapie k MUDr. F., rovněž má krizového terapeuta v krizovém centru v Ostravě. Dodnes nerad chodí sám po tmě, začal studovat střední školu, kde dojíždí, ona s ním se psem chodí na tramvajovou zastávku, a když se vrací později, radši přijede za ní do práce dvě zastávky a jde s ní až z práce domů, pořád má obavy. Mívá nespavost, navenek vypadá, že je v pohodě, ale pak se třeba vyskytnou situace, kdy chtěl jít na záchod a zjistil, že tam nejsou kabinky, tak dostal záchvat hrůzy, že by měl čůrat mezi chlapama u pisoárů. Má strach ze vztahů. Říkal, že ještě není srovnaný s tím, že je gay, takže i toto řeší, je přesvědčený, že mu chce každý ublížit, přestal věřit lidem. K návštěvám v Olomouci u mladistvého syn říkal, že mladistvý tam bydlí s babičkou a s rodiči. Netuší, jak na to přišel, protože syn má nulovou fantazii a vykreslil jí dokonalou rodinu. Zblbl ji tak, že babičce mladistvého s dcerou sháněly kočku, která jí měla umřít. Mladistvého neměli s manželem rádi, byl jim nesympatický, protože působil strašně studeným dojmem, nepozdravil, nelíbil se jim. Syn ale za něj pořád orodoval, pak řekl, že má rakovinu, dokonce měl mladistvému shánět léky na internetu, ptal se, zda mají nějaké známé doktory, jestli by ho nevzali do péče. Tak se s manželem zastyděl, že chudák kluk je nemocný, nemají ho rádi, tak ho začali tolerovat. Taky to měl mít mladistvý nějak zle s otcem, který ho měl mlátit, to jí ho bylo taky líto. Mladistvý měl bydlet někde v Olomouci u Výstaviště, když přijel k nim domů, přespával u T. v pokoji. V té době je možno říct, že syn konstantně lhal. Pokud jde o tu údajnou rakovinu, žádnou zprávu jim syn nedával a oni ji ani vidět nechtěli. Od června 2018 byl syn mimo Ostravu jednou jedinkrát, když ho vyprovodila k vlaku a pak zase na něj u vlaku čekala, to byl v Praze, kde má kamarádky, za kterými jel. To byla první akce, na kterou ho ona přemluvila, i krizový terapeut mu říkal, že by se měl trochu otužovat. Pokud jde o tu záležitost s alkoholem ve třídě, neví o tom, že by tam měly být i drogy. Byl tam jen alkohol, syn chtěl zapůsobit na nějakou dívku, šlohl z domu flašku borovičky, nikdo to nechtěl pít, tak vypil půl flašky sám a k tomu si rozbil hlavu. Pokud jde o SMS, které měl mladistvý posílat z různých čísel přes prázdniny, byla si jistá, že to posílal on, když nikdo jiný takové věci nepsal. Nepamatuje si, zda na nějaká čísla

reagovala, na nějaké odepisovala, ale nepřišla jí žádná odpověď, když je zkoušela prozvonit, tak to nikdo nebral. Pokud jde o to lhaní ze strany syna, tak má za to, že se styděl a obžalovaného měl rád. Snažil se je jako rodiče získat na svou stranu a následně se pak bál. Syn je dodnes přesvědčen, že mladistvý je čiré zlo, tehdy ji říkal, že když ho potkal na té venčící zóně, tak věděl, že umře, když neuteče. Zpomalil ho i pes, kdyby ho tam tehdy nechal a utíkal, pes by běžel za ním, jenže on měl z obžalovaného takový strach, že měl strach, že ublíží i psovi, proto ho vzal do náruče. Řekl jí, že tehdy byl přesvědčený, že ho chce mladistvý zabít. Pokud jde o další psychický vývoj u syna, lékařka jí sdělila, že asi nikdy nebude schopen navázat normální vztah, není smířen se svou orientací. Syn jí řekl, že je přesvědčen, že v komunitě gayů se vyskytují jen úchylové, má strach se do ní zapojit či s nimi komunikovat. Má zvýšený sklon k sebevraždě, po výsledku na kriminálce v Olomouci chtěl skočit pod vlak. Za všechno se strašně obviňuje.

5. **Svědék R. K.** u hlavního líčení k věci vypověděl, že toho 29. 8. 2018 měl po noční směně, spal v pokojil. Uslyšel zvonek, na což nereagoval, protože tam někdo pořád zvoní. Bylo léto a přes otevřenou ventilačku pak slyšel volání dcery „Pomoc, pomoc“, na což otevřel okno, podíval se z okna a viděl pod přístavkem, jak tam lítá hodně rukou. Skočil do cuklí, běžel po schodech dolů. Když vyběhl ze vchodu, syn se zvedal ze země, dcera letěla za utíkajícím mladistvým, chtěla ho zadržet, křičela, aby ji chytil. Mladistvý utekl, na což souseď z protějšího domu, který incident viděl, zavolal policii, která přijela, on pak odjel s dcerou a se synem do nemocnice na šití. On sám viděl z okna jenom ty lítající ruce, když pak přiběhl dolů, D. se zmátořil ze země, snažil se zvednout a dcera se snažila zadržet utíkajícího K.. Z obou teklo plno krve. Přesné datum neví, ale ví, že syn se s mladistvým seznámil přes počítačovou hru. Po nějaké době přišel s tím, že by se s mladistvým chtěl sejít. Sešli se v Ostravě a po nějaké době pak i u nich doma. Mladistvý mu byl vždy proti srsti, protože když jej viděl, tak nebyl schopen pozdravit, nepodíval se mu nikdy do očí, proletěl chodbou a už ho nebylo. Stejným způsobem pak odcházel. Před tou událostí se jim syn nepsal, jak to mezi nimi bylo. O všem se dozvěděl zprostředkovaně, většinou od ženy.
6. **Svědék D. K.**, jehož výpověď byla u hlavního líčení čtena v souladu s ustanovením § 102 odstavec 2 trestního řádu, k věci uvedl, že s mladistvým se poznali přes stránku na sociálních sítích XXXXX. Seznámili se na začátku července 2016. Jedná se o stránky podobné seznamce, náhodně to vygeneruje člověka, se kterým následně můžete chatovat. Kritéria výběru nejsou stanovena. Dá se tam nastavit zúžení výběru osob podle určitých kritérií, on toho ale nevyužil. Vygenerovalo mu to T. K.. Kdo z nich začal s komunikací jako první, už si nepamatuje. Zpočátku si vzájemně vyměňovali informace k sobě, tedy věk, koníčky apod. Na mladistvém ho zaujalo to, že měl o něj zájem, když se dostali k otázce sexuální orientace, mladistvému napsal, že je gay a mladistvý měl o něj v tomto ohledu zájem. Komunikace na OMgle probíhala asi 15 minut a pak komunikovali prostřednictvím Snapchatu. Na OMgle vystupoval beze jména stejně jako mladistvý, pouze si sdělili křestní jména. Na Snapchatu spolu komunikovali pár dní a pak přešli na messenger, kde se stali přáteli na Facebooku. On tam vystupoval pod profilem D. K., zda tam měl pravdivé datum narození, si nepamatuje. Mladistvý tam vystupoval pod přezdívkou „XXXXX“, v profilu ke své osobě neměl uvedeno nic. Takto spolu komunikovali denně, více se poznávali, kolik jim je, zájmy, bydliště apod. On, když se zaregistroval na OMgle, tak měl v požadavku, že hledá někoho, kdo je stejně orientován, tedy gaye. Mladistvému psal, že je mu třináct, že bydlí v Ostravě. Mladistvý napsal, že bydlí v Olomouci na baráku s rodinou a že je mu patnáct. Mladistvý mu psal, že je mu patnáct. Mladistvý mu psal, že měl kamaráda, který však z toho vycouval, on mu psal, že zkušenosti s jinými chlapci nemá, že by byl jeho první. Na osobní schůzce se domluvili v polovině srpna 2016, tedy měsíc a půl po seznámení. Domluvili se, že se setkají na Hlavním nádraží v Ostravě. V té době si posílali i vzájemně fotografie, věděli, jak jeden či druhý vypadá. Toho dne se potkali kolem 13:00 hodin odpoledne, pak jeli k nim domů. Doma byla matka. On jí mladistvého představil jako kamaráda. Měli vymyšlený příběh o tom, že je T. z Ostravy, ale že bydlí v Olomouci, že má rozvedené rodiče a Ostravu dobře zná. O návštěvě předem informoval svou mámu s tím, že mladistvý u nich přespí. Matka s tím ale nesouhlasila, tak to nechal až na den, kdy mladistvý přijede

a věřil, že až jej matka pozná, že bude souhlasit s přespáním. Návštěvu domlouvali asi měsíc dopředu, on měl kvůli tomu s matkou nějaké konflikty, proto také ten příběh. V té době jeho rodiče o jeho sexuální orientaci nevěděli. Mladistvého představil jako kamaráda, se kterým má společné záliby. Mladistvý večer přespal v jeho pokoji, který má sice se sestrami, ale jeho sestry večer doma nebyly, odešly spát ke svému biologickému otci. Ten večer byl plánován sex, ale nakonec k tomu nedošlo. Plánovali to oba dva dobrovolně. Nikdo ho k ničemu nenutil. Jelikož v té době s tím neměl zkušenosti, nevěděl, co ho čeká. Nedošlo k tomu, protože on z toho vycouval, bál se. Mladistvý byl zklamaný, ale jeho rozhodnutí respektoval. Po přespání po obědě pak odjel pryč. Pak si psali na Facebooku. Matka mu to zakázala se s mladistvým stýkat, protože se jí T. nezdál. Nezdál se jí obecně, byl to cizí člověk, tak si jen psali. Taky si plánovali další schůzky a matka o tom nevěděla. Dva až tři týdny od prvního setkání za ním T. přijel, on ho vyzvedl na nádraží a byli venku. To bylo asi až v září. Pak večer mladistvý odjel do Olomouce. K ničemu mezi nimi nedošlo. Jednou pak viděla matčina kamarádka, jak jede na nádraží vyzvednout T.. Měl pak s mámou hádku, ale pak ji přesvědčil a ta svolila, že se může s T. vídat. Od té doby k nim mohl přijet jednou za dva měsíce, pokaždé u nich přespal. Jednalo se o víkendy a vždy u nich přespal jednu noc. Pokaždé šly sestry spát k biologickému otci. K sexu mezi ním a T. došlo v listopadu 2016, a to k orálnímu sexu, kdy on uspokojoval T.. K tomu došlo dobrovolně bez jakéhokoliv nátlaku. On v té době mladistvého miloval. Následně došlo k sexu mezi ním a mladistvým vždy, když u nich přespával. Vždy docházelo jen k orálnímu sexu, on měl z análního sexu strach. Zpočátku uspokojoval pouze on T., ale později uspokojoval i T. jeho. V té době bylo vše v pohodě, vše probíhalo dobrovolně, měli se rádi. Rodiče o ničem takovém nevěděli. Do léta 2017 byl u něj mladistvý na návštěvě asi šestkrát. V létě 2017 s ním jel mladistvý na chalupu na Bystřičku, kde byli 3 dny, tam ho matka víc poznala, vše bylo v pohodě. Pak ho vezli domů do Olomouce. Potom mu máma dovolila jezdit za mladistvým do Olomouce. Tam byl za ním asi desetkrát. Vždy přespávali na hotelech, jelikož mladistvý říkal, že má od rodičů zakázáno vodit si návštěvy domů. Postupně přespali asi ve třech hotelech, jeden z nich se jmenoval Studia letců. U dalších si nevzpomíná na název. Po příchodu na hotel mu vždy T. říkal, ať počká venku, protože neměl rád přítomnost někoho dalšího, když vypisoval svoje osobní údaje. A když byl pokoj zařízený, zavolal ho a šli na pokoj. Vždy platil mladistvý. On nikdy svoje jméno při ubytování nesdělával. Rodičům říkal, že spí u mladistvého doma. Jednou si to ověřovali prostřednictvím telefonu, jeho matka volala kamarádce T., o které se domnívala, že je jeho matkou, a ta jim poskytla alibi. Zda to bylo domluveno předem s kamarádkou, neví. Na hotelu byli vždy jednu noc, jen asi ve dvou případech přespali dvě noci. Na těch hotelech mezi nimi docházelo k sexu, a to i k análnímu sexu, a to hned poprvé. Při análním styku byl on vždy v pasivní pozici, T. byl aktivní. K tomu mezi nimi docházelo dobrovolně. Vše bylo v pořádku až do podzimu 2017. Od té doby se mladistvý začal chovat zle. Zakazoval mu stýkat se s ostatními kamarády, chodit ven, prostě žárlil. Pokaždé, co se viděli, kontroloval mu mobil, zda si s někým nepíše. Pokaždé, když šel ven, musel vyfotit místo jako důkaz, že je někde s rodinou. Musel prostřednictvím Facebooku sdílet polohu. V té době ho měl pořád rád, ale chování mladistvého mu vadilo. Při každém setkání se mu snažil domluvit, ale vždy to skončilo hádkou. Dokonce na něj vztáhl i ruku. On po mladistvém nic takového nepožadoval. Neví, že by měl v té době mladistvý i jiné partnery, ale ví, že pořád někam jezdil. On v té době rovněž neměl a dodnes nemá jiného partnera. Chtěl se s mladistvým rozejít, ale ještě před tím, než mu to řekl, ten přišel s tím, že má rakovinu, dokonce mu předkládal nějaké lékařské zprávy. Posílal mu fotografie, na kterých mu ukazoval, jak mu teče krev. To ho přimělo k tomu, že se s ním nerozešel a ve vztahu pokračoval. Byl to přelom roku 2017 – 2018. Mladistvý mu neustále předkládal zprávy týkající se rakoviny, bylo mu ho líto, byl z toho smutný. Mladistvý jej stavěl do role sobce. Řekl, že s ním netráví čas a jemu už ho moc nezbyvá a takové věci. I v tomto období za ním jezdil do Olomouce a i tehdy v té době docházelo mezi nimi k pohlavnímu styku. Pohlavní styk byl z obou stran dobrovolný, bez násilí. K poslednímu pohlavnímu styku pak mezi nimi došlo nejspíš v květnu 2018 v Olomouci. V únoru 2018 mu T. říkal, že léčba zabrala, že už není nemocný. On byl rád, začal se znovu stýkat se svými kamarády. To se T. nelíbilo, tak mu vymyslel seznam trestů, například rány opaskem za to, že není

aktivní na Facebooku, dušení jeho přirozením, kdy mu hlavu tlačil na penis a jednou anální styk, který byl nedobrovolný, tyto tresty mu dával po příjezdu do Olomouce. I přesto, jak se k němu choval, on za ním jezdil, protože si v té době myslel, že ten špatný je on, že dělá něco špatně a navíc měl mladistvého stále rád. Seznam trestů platil od února do dubna 2018. V době, kdy jel za T. do Olomouce, tak už jel s tím, že něco provedl a čeká jej trest. Takto si jel pro trest do Olomouce asi v šesti případech. Když o tom tak přemýšlí, byl v Olomouci asi vícekrát, než v deseti případech, protože od února do dubna tam jezdil častěji, skoro každý víkend. O tom, co jej čeká za trest, věděl dopředu, tedy ještě předtím, než přijel za mladistvým, vždy mu to napsal prostřednictvím Messengeru, co provedl a jaký trest jej čeká. Dopředu jej tedy informoval o tom, že například dostane rány opaskem, dokonce jej informoval o tom, že se bude muset podvolit análnímu a orálnímu styku. Do Olomouce jel s tím, že nevěřil tomu, co mu mladistvý napsal, v praxi to bylo jinak. Ihned potom, co se ubytovali na hotelu, se musel podrobit análnímu styku, on s ním ale nesouhlasil, snažil se bránit, házel sebou, říkal, ať jej nechá. Jelikož byl mladistvý silnější, přepral jej a i přes jeho odpor na něm vykonal anální styk bez ochrany, stejně jako v předchozích případech. Při samotném styku mu držel ruce za zády a nadával mu, že je jen „děvka“. Takto násilím jej nutil ke styku asi 5 minut. Celou dobu mladistvému říkal, ať jej nechá, a on toho asi po pěti minutách nechal, zda došlo k vyvrcholení mladistvého, neví, má za to, že ne. K tomu došlo někdy v březnu 2018 kolem 17:00 hodin v hotelu Studio Letců. Následně chtěl odejít, ale mladistvý mu v tom zabránil s tím, že jej chytil a držel na posteli. Po chvíli se mu začal omlouvat, že to tak nemyslel, on mladistvému uvěřil a zůstal s ním přes noc. Potom co to provedl, se začal chovat úplně jinak, šli třeba do kina nebo na jídlo. Následně byli s mladistvým dál v kontaktu, ten mu psal přes Messenger, a to spoustu nenávistných zpráv, dokonce na něj vyrukoval s tím, že se mu vrátila rakovina, opět mu posílal fotografie, dokonce mu volal nějaký kamarád, že ho odvezla sanitka, že je v nemocnici, ale to všechno byla lež. On za mladistvým pak jel do Olomouce asi třikrát, naposledy v květnu 2018, kdy to všechno v něm vybuchlo, a řekl, že to musí skončit. Mladistvému říkal o konci celou dobu, ale tentokrát to vzal vážně. Říkal mu, že kdyby to pokračovalo dál, že by to už asi nedal. I v těch posledních návštěvách mezi nimi došlo k sexu, a to jak k orálnímu, tak i análnímu. Z jeho strany to bylo dobrovolné, dělal to proto, že mu přišlo mladistvého líto, protože říkal, že mu zbývá čas do června. Říkal, že zemře na rakovinu, tak chtěl, aby se měl co nejlépe. Když v tom květnu za ním přestal jezdit, mladistvý mu stále psal přes Messenger, když si ho zablokoval, tak mu psal SMS zprávy na mobil. SMS mu posílal z různých čísel, které neznal. Odepisoval mu, ať mu dá pokoj, ten stále vypisoval, nechtěl ho nechat být. Začal mu vyhrožovat, že zveřejní video, které natočil v jednom z hotelů, říkal, že na něm je zachycen on, jak jde do sprchy. Video neviděl, zná ho jen z vyprávění od mladistvého. Na základě toho si mladistvého znovu odblokoval, opět s ním začal komunikovat na Messengeru, a to jen proto, aby nezveřejnil video. Není si vědom toho, že by ho mladistvý natáčel, že by ho fotil v intimních chvílích, pouze si fotili společné selfie. V půlce června 2018 mu mladistvý napsal, že by ho chtěl ještě jednou vidět a pak mu dá pokoj. Se schůzkou souhlasil, mladistvý přijel do obce OC Karolína do Ostravy, snažil se ho přemluvit, aby se k němu vrátil, začal s tou svou rakovinou, ale on mu řekl, že ne. Protože spolu dříve trávili dost času na „Hrabovských loukách“, mladistvý říkal, aby tam šli a tam vztah definitivně ukončili. Na „Hrabovské louky“ tehdy s mladistvým, když u nich spal, hodně chodili. Na tom místě se spolu rozešli, a když odcházel, tak ho mladistvý zezadu praštil, začali se prát. Mladistvý se snažil ho bít pěstí do hlavy, on se tomu bránil. Mladistvý říkal, že ho bude poslouchat, on protože se nechtěl prát, tak řekl, že ano a mladistvý mu to věřil. Přestal ho pak bít, on ho doprovodil na zastávku, mladistvý odjel domů. Pak, co přišel domů, řekl mámě, že se s mladistvým popral a rovněž jí řekl o své sexuální orientaci. O tom všem, co bylo mezi ním a mladistvým, jí ale neřekl. Řekl, že si dávali pusy, vodili se za ruce. Nikdo z jeho známých ani blízkých nevěděl o jeho sexuální orientaci ani o jeho vztahu k mladistvému. Ze strany mladistvého, jak uvedl, došlo k násilnému análnímu styku jen v jednom případě, zbytek byl vždy dobrovolný. Krátce potom, co došlo k násilnému análnímu styku, jej mladistvý donutil k orálnímu uspokojení. Není schopen však říct, zda to byla forma trestu, či ne. Ještě by uvedl, že mladistvý vytvořil profil na Instagramu pod názvem „XXXXX“ a na tomto

zveřejnil fotografii, kterou pořídil z videa. Tu fotografii on na zmíněném profilu viděl. O tom, že profil zřizoval mladistvý, ví, protože mu prostřednictvím zpráv vyhrožoval, že ho může zničit tím, že může zveřejnit jeho fotku. Z toho mu došlo, že ten profil vytvořil mladistvý, bylo to v červenci 2018, pak si profilu všimli spolužáci, následně byl profil zablokován. Mladistvému psal, že žádný profil nezřizoval, žádnou fotku nezveřejnil. Následně on začal navštěvovat psycholožku PhDr. V., v té době přišla od mladistvého zpráva ve znění „karma nespí“. Ví, že tu zprávu psala kamarádka mladistvého, pak se do komunikace s mladistvým vložila jeho máma, která žádala mladistvého, aby jej nechal na pokoji. Nakonec došlo k tomu, že mladistvý 29. 8. 2018 přijel do Ostravy, on o tom nevěděl. Ten den šel kolem 12:00 nebo 13:00 hod. vyvenčit psa naproti domu a najednou z křoví vylezl mladistvý. Jelikož špatně vidí, tak mu chvíli trvalo, než mu došlo, že je to on. Začal se bát, klepaly se mu nohy, mladistvý mu začal říkat, proč ho kontaktuje matka a psycholožka, že ho otravují, tak mu řekl, že o tom neví a chtěl se dostat k útěku. Vzal psa do rukou a šel venčící zónou tak, aby mohl v nestřeženém okamžiku utéct. Mladistvý šel celou dobu po jeho levici, neustále opakoval, že ho kontaktuje matka a nějaká psycholožka. Snažil se mu vysvětlit, že o tom nic neví. Když byla příležitost, utekl směrem k jejich domu, nevěděl v té chvíli, kde má klíče, a tak zazvonil za zvonek k bytu. Doma byli obě sestry a otec. Zvonek zvedla sestra, ale v tom přiběhl mladistvý a říkal, aby nemluvil a aby neříkal, že tam je. Jelikož sestra nic neslyšela, telefon položila. On znovu zazvonil a řekl, ať jej rychle pustí. Telefon zvedla sestra H.. Když pak začal otevírat domovní dveře, byl k mladistvému otočen zády a ucítil ránu do hlavy, upadl na záda. Když na zvonek zazvonil, psa pustil z rukou, když pak ležel na zemi, všiml si, že má mladistvý v rukou teleskopický obušek o délce asi 50 cm, ten držel v pravé ruce. Ležel na boku, schoulený, snažil si krýt obličej a hlavu. Mladistvý do něj opakovaně bil teleskopickým obuškem, převážně do hlavy. Pokud ví, tak jej praštil nejméně čtyřikrát, než jeho sestra H. přiběhla. Při tom, co jej mladistvý tím obuškem bil, tak nic neříkal. Sestra mladistvého okřikla, ať vypadne, ale protože se jej snažil stále napadat, skočila mu na záda, bránila mu v dalším útoku. Mladistvý s ní praštil o přístřešek před vchodovými dveřmi, sestra se jej pustila a snažila se s ním o obušek přetahovat. Mladistvý ji přitom nejméně dvakrát udeřil teleskopickým obuškem do hlavy. V té době už z oken křičeli lidi. On vstal, snažil se bránit sestru, není si jistý, ale má za to, že ještě nějakou ránu schytil. Pak už z okna vylezla i druhá sestra a otec, kteří začali křičet. Když otec přicházel dolů, T. začal utíkat. Sestra běžela za ním. On sám zůstal u vchodových dveří, byl otřesen a tekla mu krev z hlavy, otec běžel za sestrou. On se po chvíli vydal za nimi, ale mladistvý utekl. Vrátili se ke vchodu, kam poté přijela sanitka i policie. Kdo věc oznamoval, to neví, má za to, že nějaká sousedka. Pak byl převezen na ošetření do nemocnice, kde mu sešili ránu na hlavě a propustili ho do domácího léčení. Tam se léčil asi deset dnů, pak šel na vytažení stehů. Dál se neléčil, neměl se zraněním žádné komplikace, v souvislosti s jednáním mladistvého má psychické problémy, má obavu chodit sám ven, má problémy se spaním. V souvislosti s tímto navštěvuje krizové centrum v Ostravě, dochází k terapeutovi. Psycholožku V. už nenavštěvuje. Mladistvý K. jej po tom incidentu už nekontaktoval. V době napadení měl na sobě černé šortky s postranními kapsami, bílé triko, tenisky a tmavou kšiltovku a na očích měl sluneční brýle. Toho teleskopického obušku si všiml až ve chvíli, kdy jej mladistvý napadl, zřejmě ho měl v kapse, protože když ho poprvé uviděl, v rukou neměl nic. Žádnou tašku, či batoh. Po napadení zůstal na místě činu ležet mobilní telefon mladistvého. Když na něj mladistvý útočil teleskopickým obuškem, rány vedl z boku, vždy se napřáhal a na něj to působilo tak, že rány byly vedeny vší silou. Od útoku má problém s vycházením ven, bojí se, že mladistvého venku někde potká. Má problémy se spaním, hlavně s usínáním, v noci se budí, dává si sirup na uklidnění. Od té události a od doby, co spolužáci viděli tu fotku, se s kamarády moc nebaví, ani se spolužáky.

7. U hlavního líčení byly v souladu s ustanovením § 2011 odstavec 1 trestního řádu čteny svědecké výpovědi svědků N. C., K. L. a PhDr. E. V..
8. **Svědék N. C.** vypověděl, že poškozeného D. K. a H. L. do doby předmětného incidentu neznal. Dne 29. 8. 2018 kolem 13:00 hod. ležel doma u televize, měl otevřenou ventilačku a venku slyšel volání o pomoc a křik. Šel k oknu a otevřel jej, aby se podíval, co se děje. Má byt v druhém patře.

Vlevo od domu viděl, jak u vchodu u protějšího domu je muž, který byl v takovém polooleže, měl na sobě krat'asy, bílé nebo šedé tričko. Nad ním byl muž, který v pravé ruce držel teleskopický obušek a poškozeného opakovaně bil do horní poloviny těla. V průběhu útoku se poloha poškozeného a pachatele měnila s tím, jak poškozený vstával a padal. Bylo vidět, že se útoku snaží bránit, kryl si hlavu rukama. Celou událost sledoval na vzdálenost asi 20 metrů, bezpečně poznal, že útočník má v ruce teleskopický obušek. Útočník byl vysoký asi 180 cm, měl šedé krat'asy a šedé tričko a na hlavě měl asi černou kšiltovku. Byl ve věku mladistvého. Ten den útočníka viděl poprvé, nikdy předtím ho neviděl. Rány obuškem šly v rychlém sledu za sebou, bylo jich poměrně dost, klidně patnáct. Podle jeho názoru se jednalo spíše o švihnutí, je pravdou, že při některých úderech se útočník napřahoval a ránu vedl z boku. Většinou to však bylo jakoby švihem zápěstí, respektive předloktí. Podle jeho názoru do toho nedával útočník všechnu sílu. Jinak než obuškem na poškozeného neútočil, maximálně ho odžduchával, aby mohl pokračovat v útoku. V průběhu útoku si všiml, že poškozený utrpěl krvácivé poranění v obličeji. Poškozený v době útoku volal „pomoc, bije mě“. Na poškozeného útočník něco pokřikoval, ale bylo to v takovém polokřiku. Nerozuměl co. Po půl minutě z vchodových dveří vyšla nějaká dívka s dlouhými blond vlasy, asi 170 cm, štíhlá. Měla na sobě dlouhé tričko po kolena, dnes ví, že se jednalo o sestru poškozeného. Když vyšla ze dveří, začala vlastním tělem poškozeného bránit. V tu dobu se poškozený nacházel na zemi. Ona jakoby útočníka odžduchla a potom si stoupla mezi poškozeného a útočníka. Útočník pokračoval v útoku i na dívku, kterou teleskopickým obuškem praštil do oblasti hlavy asi 5x. Jednalo se úder vedené švihem předloktí. Všiml si, že se jí v průběhu útoku spustila krev z obličeje, i dívka volala o pomoc. Ještě uvedl, že poškozený se snažil dívce pomáhat. V jednu chvíli se vzájemně tahali všichni tři. Postupně oba poškození útočníka odtlačili od dveří směrem do ulice, pokračovali v té žduchanici asi 5 metrů od vchodu. Z jednání poškozeného mu přišlo, že chtěli útočníka spíš zadržet, přišlo mu, že tento má tendenci odejít z místa pryč. Žádný křik neslyšel, v tu chvíli útočník v útoku nepokračoval. Po chvíli z vchodových dveří vyšel postarší muž, měl v pravé ruce nějakou tyč, pak se dozvěděl, že se jednalo o otce poškozených. Šel směrem k útočníkovi, ten se ale vysmekl a utekl směrem k Bowling parku. Všiml si, že nějaká kolemjdoucí se vydala za útočníkem, pak viděl, že i poškození se za ním vydali, ale po nějaké chvíli se vrátili zpět bez něj. Celý útok mohl trvat tak dvě minuty. V průběhu útoku, než došla poškozená, zaregistroval v oknech sousedy, kteří pokřikovali, aby toho útočník nechal, on sám rovněž křičel. Útočník se na něj podíval, v útoku dál pokračoval, proto ze svého mobilního telefonu přivolal policii, ta přijela po pěti až šesti minutách, celou událost ji popsal. Nedokáže říct, jestli se útočník s poškozeným znal, či ne. Všiml si, že pak utíkal s teleskopickým obuškem. Nevšiml si, že by měl útočník nějaké viditelné poranění. V té době bylo denní světlo, viditelnost byla dobrá, nijak omezená.

9. **Svědkyň K. L.** uvedla, že mladistvého zná přes svého bratra D., a to asi dva roky. Zpočátku se o něm bratr zmiňoval, že spolu chodí do OC Karolína, že spolu hrají hry, myslela si, že je to jeden ze spolužáků. Někdy na jaře, neví který rok, přišla domů a tam mladistvého potkala. Bratr je představil, řekl jí, že je to ten kamarád. Nic bližšího jí neřekl. Mladistvý na ni působil arogantně, namyšleně, blbě čuměl a podle jejího názoru to byl nevychovaný spratek. Má za to, že jí ani nepozdravil, bratrovi pořád něco šeptal. Zpočátku u nich přespával tak jednou za dva měsíce a celkem to bylo asi šestkrát. Přespával u nich v pokoji, který musely se sestrou uvolnit, ona přespávala u přítele a sestra buď u svého otce nebo v obyvaku. Mladistvého pak potkala ještě několikrát. Později se jí zdálo, že se jeho chování spravilo, snažil se konverzovat. Její na něj se změnil ve chvíli, kdy jí opravil notebook, myslela si, že není až tak špatný. Někdy v květnu či červnu 2018 u bratra zaregistroval změnu chování, tento se začal víc učit, v noci se budil ze spaní, nechtěl chodit spát a bloumal po bytě. Když se ho ptala, proč špatně usíná, řekl, že je to kvůli vysvědčení, že chce vyznamenání. Když se ho ptala na kamarády, řekl, že je všechno v pohodě, ale že se občas s T. pohádá. Víc se nesvěřil. Někdy na přelomu května a června 2018 přišel bratr domů, bylo na něm vidět, že se popral. Když se ho ptali, co se stalo, řekl, že byl venku s mladistvým, že se byli projít na „Hrabovské louky“ a tam ho mladistvý napadl. Řekl, že se pobili. Prý mu přišel na pomoc i jeho kamarád, má za to, že je to D. z XXXXX. Když se D. ptaly, co se stalo, říkal, že T. je někde

od Olomouce nebo Prostějova, řekl jim taky skutečný věk mladistvého, kdy si původně mysleli, že je stejně starý jako bratr. Do té chvíle nevěděla o sexuální orientaci bratra. Je pravdou, že postupně, jak se dozvěděli pravdu, spousta věci dostala smysl. Například, když jednou bratr přišel s cucflekem na rameni a tvrdil, že dostal klackem. Také se stalo, že s mámou nesli do pokoje nějaké občerstvení, a když tam vešli, tak kluci od sebe odskočili a tvrdili, že se prali o mobil. Dnes je jasné, že to bylo trochu jinak. Přes prázdniny byl bratr pořád smutný, depresivní, poslouchal depresivní hudbu, nechtěl chodit ven, díval se na seriály a pořád chodil se psem, vypadal nešťastně. Přestal mluvit o T. i D.. Myslela si, že je smutný, že nikam nejede na dovolenou. Tak to bylo celé prázdniny. Dne 29. 8. 2018 byla doma, bratr šel kolem 12:00 hod. na procházku se psem, ona šla do vany. Po 10 – 15 minutách někdo zvonil, pak přestal a pak zvonil znovu. Vzala to sestra H., něco mluvila, ona však nerozuměla, poté pak slyšela, jak sestra zařvala „do prdele“, bouchly dveře a byla pryč. Ona vyběhla z vany, to už věděla, že se něco děje, jelikož sestra sprostě nemluví. Myslela si, že pes venku šlápl na včelu. Běžela k oknu, cestou potkala nevlastního otce, který říkal, že H. je dole pod barákem. Podívala se z okna, viděla bratra, vedle něj sestru a za nimi byl mladistvý, kterého bezpečně poznala. Viděla, jak se vzájemně přetahují bratr s mladistvým a sestra skákala na mladistvého a u toho panicky řvala. Viděla, jak mladistvý má v pravé ruce teleskopický obušek, kterým se oháněl. Všimla si, že se snažil bít bratra, ten rány vykrýval, ale viděla, že jej mladistvý několikrát udeřil do hlavy. Takto jej mohl udeřit asi 6x. Snažil se před údery napřahovat, ale sestra jej vždy zbrzdila. Mladistvý několikrát udeřil i sestru, ale to bylo spíš omylem, prvotně útočil na bratra. V jedné chvíli si všimla, že po útoku mladistvého sestra upadla na zem, a pak viděla, jak ze sousedního domu přibíhají nějakí chlapi, načež mladistvý utekl směrem k Bowling parku. Viděla, jak sestra s bratrem běží za mladistvým. Mezitím se oblékla a šla ven, kde potkala sousedy z domu a vedlejšího vchodu. Šla směrem tam, kam utíká sestra a bratr. Po cestě potkala svého bratra, kterému se motala hlava, byl od krve, tak ho podepřela a vracela se s ním zpět domů. Následně je došla sestra, která taky krvácela přes obličej, bratr měl ještě bolavou ruku, pokulhával na pravou nohu a sestru taky bolela ruka. Vrátili se před vchod do domu, přijela sanitka a bratra a sestru odvezli na ošetření. Večer po události přišla za bratrem a řekla mu, ať všechno řekne. Bratr se jí svěřil, že vždy, když přespával u mladistvého, tak nikdy nebyli u něj doma, ale že přespávali na hotelu. O které hotely šlo, neříkal, ale bylo to v Olomouci. Říkal, že měl mladistvého rád, že když se pusinkovali, líbilo se mu to. Časem si měl ale mladistvý sex vynucovat, stanovil stupnici trestů, a to i za to, že D. nebyl doma. Na té stupnici byl zahrnut i sex. Na stupnici bylo bití, orální, anální sex. Zpočátku to měla být hra. Bratr se svěřil, že jezdil do Olomouce z toho důvodu, že mladistvý ho vydíral fotografií. Říkal, že musel, že pokud by nepřišel, mladistvý vyhrožoval, že to bude horší. Když se ho ptala, co myslel tím, že to bude horší, říkal, že o to víc jej budou bolet sexuální praktiky. Říkal, že když se bránil orálnímu sexu, mladistvý si ho na něm vynucoval násilím a že mu hlavu tlačil rukama proti penisu. Říkal, že pokud nechtěl, tak jej mladistvý bil také. Jí říkal, že jej mladistvý svazoval, že na něm vyzkoušel kde co. Prý jej nechtěl pouštět z hotelového pokoje, dokonce ho zamykal. Toto netrvalo po celou dobu jejich známosti, bylo to spíš v posledních měsících. Bratr také říkal, že ho mladistvý bil páskem, že si na něm vynucoval i anální sex a u bratra se objevovala i krev. Bratr jí říkal, že byl v pasivní roli. Postupně měl přijít na to, že když bude brečet, tak to nebude tak bolet. D. se jí nesvědčoval s tím, že by mezi ním a mladistvým probíhal orální či anální sex dobrovolně. Když se bratra ptala, proč se od mladistvého neodpoutal, řekl, že mu tento říkal, že je jeho jediný kamarád, že má rakovinu, dokonce ví o tom, že bratr hledal na internetu, na stránkách onkologických pacientů, jak může mladistvému pomoci. Zpočátku rodiče s přespáváním bratra v Olomouci nesouhlasili, později máma mluvila s nějakou ženou po telefonu, ta se představila jako mladistvého matka. Na základě toho jej do Olomouce pouštěla. Bratr jim pak vykládal, že byl u babičky mladistvého, že jedli buchty, že mají kočky. Bratr byl v poslední době vystresovaný, fotil si i poranění v obličejí, které mu mladistvý způsobil, ona osobně viděla jednu fotografii, na ní byl bratrův obličej s červeným lícem. Pořád čekal, že se chování mladistvého změní, zlepší. Myslel si, že si na něm mladistvý vybíjí nějakou krizi. Od té doby neviděla bratra se smát, ten nechce nikam chodit, otáčí se za každým stínem, i když jsou do Karolíny, tak si to stejně neužijí.

Pořád je ve stresu, s nikým se nebaví, a to ani v rodině. Špatně spí. Bratr jí říkal, že se zprvu styděl svěřit, že by to nepochopili. Ona si myslí, že jim to neřekl proto, že by ji musel dát za pravdu. Do události s mladistvým se neseetkala s tím, že by ji bratr lhal.

10. **Svědčyně PhDr. E. V.** vypověděla, že nejprve k ní přišla matka poškozeného, ta řešila sexuální orientaci svého syna, nevěděla, jak má pracovat s informací, že tento je gay. Řekla jí, že D. má vztah s nějakým dalším mužem, se kterým se seznámil přes internet, s tím měl mít sex a po ukončení vztahu ho ten muž měl vydírat aktivitami na sociálních sítích. Chtěla poradit. Poradila jí, jak má s touto informací pracovat, jak se k tomu postavit a poškozeného pozvala na schůzku 15. 8. 2018. Přišel sám, neví, zda ho doprovodila matka. Terapie trvalo hodinu, svěřil se jí, že proběhl nějaký vztah s chlapcem jsem T.. Nejvíce se řešilo, jak se má poškozený chovat poté, co se svěřil rodičům. Rozebírali postup, jak s nimi komunikovat. Také se svěřil, že na sociálních sítích proběhly nějaké fotografie mezi těmi dvěma, ale co to bylo za fotografie, neví. Řekl jí, že se s mladistvým seznámil na sociálních sítích. Ona ho upozorňovala na nebezpečí. Uvedl i to, že se s mladistvým scházel na hotelích, dle toho, co sděloval, tam chodil dobrovolně. Pak jí sděloval, že mladistvý jej fotkami vydírá. Při setkání neřikal nic o tom, že by na něm mělo být páčáno násilí, a to fyzické ani sexuální. Z jeho chování jí přišlo, že ví, co dělá, ale adekvátně k věku. To setkání proběhlo pouze jedno, domluvili se, že v případě nutnosti ji kontaktuje a domluví se na dalším. Kontaktovala ji pouze matka, a to prostřednictvím emailu a telefonu, kdy ji informovala o tom, že poškozený byl napaden ze strany mladistvého, že ho měl společně se sestrou zbit obuškem. Říkala, že v té souvislosti proběhne výslech. Mladistvého ona sama nikdy neviděla, osobně s ním nejednala. Pouze po setkání s poškozeným prostřednictvím Facebook Messengeru posílala zprávu, jejímž obsahem bylo, aby ukončil s D. veškeré aktivity na sociálních sítích, na což odpověděl, že už tak učinil. Pokud jde o D. stav v době návštěvy, tento nebyl v psychické pohodě, měl strach. Řešili jeho stav, říkal jí, že má z mladistvého strach, ten jej nějakým způsobem stalkoval a pronásledoval. D. po setkání odcházel výrazně spokojenější, už jen z toho, že se mohl svěřit. To, jak celou situaci přijali rodiče, neřešili. Už, když k ní D. přišel, tak bylo zřejmé, že má z mladistvého strach. O tom, že jej fyzicky či jinak napadal, nemluvil, ten strach byl způsobem výhrůzkami v podobě aktivit na sociálních sítích. O tom, že by byl ze strany mladistvého znásilněn, nehovořil. V každém případě bylo mezi poškozeným a mladistvým pouto, šlo o prvního kluka poškozeného, závislost však nevyzpozorovala. Stockholmský syndrom nezjistila, je těžké něco takového vypozorovat na prvním sezení.
11. **MUDr. Jan Krajsa, Ph. D.**, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství vypracoval znalecký posudek ke zraněním, které v případě jednání pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku utrpěli poškození D. K. a H. L., a tento u hlavního líčení přednesl ve shodě s jeho písemným vyhotovením (č. l. 255 -269, 278 – 282). Poškozený D. K. utrpěl dvě tržně zhmožděné rány ve vlasové části hlavy, lokalizované v pravé části hlavy, pravé temenní krajině (délky cca 5 cm) a za levým uchem (délky cca 2 cm). Obě rány krvácely, zasahovaly do podkoží. Poranění si vyžádala desinfekci a v lokální anestezii chirurgické sešití a následně sterilní překrytí. Ze soudně lékařského hlediska se v žádném případě nejedná o pouhá povrchní rychle pomíjející poranění, nicméně je možno je klasifikovat je jako lehká poranění či poranění v dolní polovině škály závažnosti. H. L. utrpěla tržně zhmožděnou ránu v obličejové části hlavy lokalizovanou v čelní krajině vlevo délky cca 0,5 cm, zasahovala do podkoží. Při lékařském ošetření byla rána desinfikována a v lokální anestezii chirurgicky sešita a následně sterilně překryta. Ze soudně lékařského hlediska se v žádném případě nejedná o pouhé povrchní rychle pomíjející poranění, nicméně je možno jej klasifikovat jen jako lehké poranění či poranění v dolní polovině škály závažnosti. Všechna popsaná poranění na těle obou poškozených vznikla působením tupého násilí minimálně střední intenzity. Poranění byla způsobena úderem pevným předmětem, tedy aktivním násilím. V žádném případě nevznikla údery pouhou holou rukou. Ocelový teleskopický obušek je plně způsobilý ke vzniku všech zjištěných tržně zhmožděných ran u obou poškozených. Ze soudně lékařského hlediska nelze spolehlivě hodnotit vzájemnou polohu pachatele a poškozených při napadení teleskopickým

obuškem jen z lokalizace poranění na těle. Vzájemných poloh může být velké množství, poranění byla lokalizována na hlavě, která je pohyblivá v různých směrech. Mohla být různě natočená, předkloněná či zakloněná vůči trupu. Údery obuškem mohou být vedeny různými typy úderů. Ze soudně lékařského hlediska jsou tudíž detekovatelná pouze místa dopadu předmětu na tělo v místě zjištěných poranění. Trvalé následky možno hodnotit vždy až s delším časovým odstupem, často až rok od ukončení léčby. Vzhledem k charakteru a rozsahu poranění je velmi nepravděpodobný vznik trvalých následků jiných než jizev v místě chirurgicky ošetřených tržně zhmožděných ran. Z obecného hlediska jsou rozsah, charakter a závažnost tupých poranění vždy ovlivněny řadou faktorů a jejich kombinací – intenzitou a směrem působícího násilí, druhem použitého násilí, lokalizací místa působení násilí na těle, počtem útoků, vzájemnou polohou útočnicka a oběti, individuálními vlastnostmi každého jedince, vrstvami oblečení, hustotou vlasové pokrývky při útoku na hlavu, způsobem obrany a někdy i rychlostí poskytnuté lékařské péče po vzniku poranění. Opakované údery kovovým teleskopickým obuškem do hlavy je možno zcela bez pochyb označit za mechanismus, který je zcela způsobilý ke vzniku vážných či dokonce až život ohrožujících poranění v podobě vážného nitrolebního poranění jako jsou zlomeniny kosti klenby a spodiny lební, krvácení do dutiny lební, zhmoždění a otok mozku či v podobě zlomenin obličejových kostí a poškození očí při úderech do obličejové části. Ovšem muselo by se jednat o úder vysokou intenzitou, či spíše opakované údery velkou intenzitou, případně by musela nastat odpovídající kombinace výše uvedených faktorů. Zranění u poškozených nelze v žádném případě označit jen za pouhá povrchní, rychle pomíjející poranění. Ze soudně lékařského hlediska se jedná o poranění lehká, i taková však mohou vést k omezení v obvyklém způsobu života. Nicméně vzhledem k rozsahu zjištěných úrazových změn trvalo omezení u obou poškozených jen krátkodobě, v celkové délce ani u jednoho z nich nepřesáhlo týden. Spočívalo jednak v nutnosti provedení lékařského vyšetření a ošetření, včetně chirurgického šití, jednak bolestivosti poraněné hlavy. Poškození však nebyli v době léčby odkázáni na druhou osobu, nemuseli dodržovat přísný klidový režim vleže, byli plně soběstační při hygieně, pohybu, příjmu potravy apod. I v dalších dnech po uvedeném týdnu omezení v obvyklém způsobu života je možno uvažovat o přetrvávající bolestivosti poraněných míst, ovšem již mírnější intenzity. Poškození v tomto období museli absolvovat odstranění stehů, nicméně jejich stav je možno hodnotit již jen jako znesnadnění, nikoliv omezení, v obvyklém způsobu života. U hlavního líčení znalec znalecký posudek doplnil tak, že teleskopický obušek, který je mu předkládán, je zcela způsobilý způsobit zjištěná zranění na hlavách poškozených. V případě, že by poškozená H. L. obdržela ránu předmětným obuškem do spánkové krajiny, kde jsou obvykle velmi tenké kosti klenby lební, nelze vyloučit, že by došlo ke zlomenině kosti, případně poškození oka, pokud by rána směřovala na oko. K tomu by mohlo dojít i v případě střední intenzity násilí. Pokud jde o jiné závažné poranění, muselo by jít o skutečně vysokou intenzitu.

12. **PhDr. Ludmila Mrkvicová**, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinické psychologie dětí a dospělých, a **MUDr. Marie Foltýnová**, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie pro děti a dorost, podaly u hlavního líčení osobně znalecký posudek vypracovaný k duševnímu stavu poškozeného D. K., a to ve shodě s jeho písemným vypracováním (č. l. 461 – 475). Znalkyně dospěly k závěru, že u poškozeného došlo v příčinné souvislosti s jednáním mladistvého k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která dosud neodezněla, ta se u něj projevuje znovuprožíváním psychotraumatizujících vzpomínek v bdělém stavu, ve spánku nočními můrami s ohrožujícím obsahem, strachem z obviněného, strachem vycházet sám ven z domu, poklesem nálady a úzkostmi. Ze znaleckého hlediska není vhodné, aby poškozený byl účasten jakýchkoliv dalších úkonů v přípravném řízení i u soudu, neboť je riziko sekundární psychotraumatizace. U posuzovaného došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která v době znaleckého zkoumání trvá. Lze ji hodnotit dle bodového ohodnocení jako vážnou duševní poruchu vzniklou působením otřesných zážitků nebo jiných nepříznivých psychologických činitelů a tísnivých situací v rozsahu 500 – 1500 bodů. U posuzovaného je to konkrétně 500 bodů. Poškozený je osobností pubertální, introvertovanou, je senzitivní, psychastenický, v sociálních

situacích nejistý, mezi vrstevníky dosud nezakotvený, necítí se uznán. Vzhledem k tomu, co zažil, se akcentovala jeho potřeba být opatrný, ostražitý, v současné době se obává navazovat kontakty, je pro něj problémem zvládat i běžné sociální situace. Intelektové schopnosti posuzovaného jsou v pásmu průměru na horní hranici, jeho paměť je funkční ve všech složkách. Je schopen chápat smysl trestního řízení a jeho následky. Vzhledem k tomu, že intelektové schopnosti posuzovaného jsou v pásmu průměru na horní hranici a jeho paměť je funkční ve všech složkách, může nejen správně vnímat, ale i pamatovat si a následně reprodukovat prožité události. To platí jak obecně, tak ve vztahu k vyšetřované události. Je schopen vypovídat i osobách, které se děje zúčastnily. Z vyšetření vyplynulo, že poškozený si vybavuje zážitky z epizodické paměti, nebylo shledáno, že by měl tendenci popisovat to, co neprožil. O patologickou lhavost se nejedná, chápe kategorii pravdy, respektuje ji jako běžná populace, nemá tendenci záměrně zkreslovat popisované, ani tendence k vymýšlení či lhaní. Poškozený byl do mladistvého zamilovaný, posléze vnímal, že tento na něj žárlí, což se dle jeho popisu postupně akceptovalo, proto se s ním chtěl rozejít. To, že poškozený nedal mladistvému důrazněji najevo svůj nesouhlas se sexuálními praktikami, kterých se měl tento vůči němu dopouštět za užití násilí, je dáno typem osobnosti poškozeného, který je introvertovaný, sociálně nejistý, je pro něj problémem jasně a jednoznačně se vymezit. V době znaleckého zkoumání jsou u něj projevy posttraumatické stresové poruchy, dle posouzení psychiatra je indikována medikace. Z hlediska psychologického je třeba uvést, že je primární osobností introvertovanou, senzitivní až psychastenickou, a zážitek, který je předmětem vyšetřování, ovlivnil jeho vnímání světa, který pro něj přestal být bezpečným místem. Vzhledem k tomu, jakým je typem osobnosti, je vysoce pravděpodobné, že pro něj bude trvale problémem najít své místo v sociálním poli a důvěřovat vztahům. Poškozený je o sexualitě plně informován, přičemž zdrojem jsou spíše média. Jeho sexuální vývoj odpovídá věku. Bylo pro něj problémem vyjadřovat odbor vůči vynucenému jednání mladistvého, neboť byl do něj zamilovaný. Poškozený si v pubertě uvědomil svou sexuální orientaci, tedy to, že preferuje mužské objekty, obecně je pro něj navazování kontaktů s cizími lidmi problémem, neboť je introvertovaný, psychastenický, v sociálních situacích nejistý, do mladistvého byl zamilovaný, ten byl pro něj erotickým objektem. K rodičům a sestřám má pozitivní citovou vazbu. V rodině se cítí přijímán, mezi vrstevníky je nezakotven. Vzhledem k tomu, že ve vztahu k vyšetřované události zažil poškozený psychotrauma a došlo u něj k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, jeví se jakékoliv další úkony v přípravném řízení či jej účast u soudu jako naprosto nevhodná, neboť by mohlo dojít k sekundární psychotraumatizaci. Znalkyně PhDr. Ludmila Mrkvicová u hlavního líčení doplnila psychologickou část znaleckého posudku tak, že s ohledem na typ osobnosti, kterým poškozený je, tedy je velmi uzavřený, velmi nejistý, je vysoce pravděpodobné, že naprosto nikoho o své orientaci neinformoval a hledal skrze sociální síť nějaký kontakt a teprve se značným odstupem s tím seznámil nejprve matku. To pak platí obvykle u těch, kteří nejsou tolik introvertovaní a nejistí, že určitou dobu o tom vůbec nekomunikují. Znalkyně MUDr. Marie Foltýnová pak znalecký posudek u hlavního líčení doplnila v tom směru, že jednání bod bodem tři výroku rozsudku bylo až poslední kapkou, ale poškozený byl psychotraumatizován i těmi skutky, které se rozvíjely ve chvíli, kdy chtěl ukončit vztah a mladistvý ho jistým způsobem vydíral v tom, že mu tvrdil, že má rakovinu, že ho zvýšeně kontroloval, dožadoval se pohlavního styku. Poškozený uváděl, že ještě jednou předtím už došlo mezi nimi k nějakému fyzickému konfliktu. Problematické byly i sexuální praktiky, které se děly, kdy mu měl mladistvý dávat páskem přes zadek, dusil ho přirozením při orálním sexu apod. To vše vedlo k tomu, že on jako osobnost, která je primárně úzkostná, psychastenická, neschopná tyto situace řešit byl vystavován psychickému nátlaku, který ho traumatizoval, přičemž závěrečný akt to dokončil. Jednání pod bodem tři rozsudku tak bylo rozhodujícím s ohledem na vznik posttraumatické stresové poruchy u poškozeného. Nejvíce to prožíval, také se mu to později vracelo ve vzpomínkách a představách. Souvisí to taky s tím, že poškozený dále zůstává a žije v domě, před kterým se ta událost stala, takže při každém vycházení z domu se mu opět vrací úzkosti a obavy, zda někde u popelnic nestojí obžalovaný. Nejprve zde byla u poškozeného zamilovanost, pak začal nátlak a došlo k traumatu, tedy od března 2018, kdy už s tou situací nevěděl

radu, dostával se do psychických potíží díky své osobnosti. Pro něho pak byly traumatizující i ty skutky, které se děly předtím, ale vysoce pravděpodobně by to nedosáhlo té hloubky posttraumatické stresové poruchy bez toho fyzického napadení. Ten útok pak způsobil rozvoj této poruchy v celé šíři, ta pak dosud neodezněla. I kdyby pak nebylo prokázáno jednání pod bodem jedna a dva obžaloby, samotné fyzické napadení by bylo pro poškozeného psychotraumatizující, a to i kdyby byl útočníkem cizí člověk. Takový útok by byl vysoce pravděpodobně psychotraumatizující pro většinu běžné populace, protože byl relativně nečekaný a brutální, u poškozeného o to víc, jelikož je osobností, která je psychastenická, úzkostná, tzn., že ten terén je primárně zranitelnější. Posttraumatická stresová porucha je obecně porucha, která vznikne v důsledku mimořádně závažných útoků, buď jednoho, nebo opakovaného, které by vyvolaly u většiny jedinců rozvoj této poruchy, tzn., že tam musí být nějaký inzult, zranění, které je buď jednorázové, nebo opakované. Posttraumatická stresová porucha nevzniká u problémů, které souvisí např. se vztahy s vrstevníky, nebo nevzniká při neporozumění s rodiči, to se nevyskytuje.

13. U hlavního líčení byl v souladu s ustanovením § 211 odstavec 5 trestního řádu čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, vypracovaný k osobě mladistvého (č. l. 421 – 442) znalcem **MUDr. Tomášem Kiliánem**. Znalec dospěl k závěru, že provedené sexuologické vyšetření mladistvého vyznívá pro preferenci dospělých objektů (se zřetelně vyjádřenými sekundárními pohlavními znaky). Současně svědčí pro nevyhraněnost, pokud jde o preferenci pohlaví. Tento nálezný je obrazem tzv. nediferencované sexuality a je běžný u jedinců psychosexuálně nezralých. Mírně nicméně převažuje preference dospělých mužů (preference androfilní, tedy homosexuální). I do budoucna nelze vyloučit (resp. je pravděpodobný) vývoj směrem k androfilní preferenci, s níž je posuzovaný nyní tzv. egodytonní (preference je nezpracovaná, vnitřně nepřijatá). Závěry sexuologického vyšetření nesvědčí pro přítomnost sexuální deviace v objektu, ani v aktivitě. Sexuologický status obviněného není zatížen žádnou poruchou, která by ve svém důsledku úroveň ovládnutí sexuality nepříznivě ovlivňovala. Negativně (ve smyslu nezdrženlivosti) se však v tomto směru mohou uplatňovat osobností rysy mladistvého. U mladistvého nebyla zjištěna sexuální deviace - patologická sexuální agresivita. Z dostupných indicií znalec vývoj směrem k deviaci agresivně sadistického spektra nepředpokládá. V době páchaní trestné činnosti byly u mladistvého plně zachovány rozpoznávací i ovládací schopnosti. Sexuologická léčba u něj není indikována v žádné formě.
14. U hlavního líčení bylo dále provedeno dokazování **listinnými a věcnými důkazy** ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu, a to zejména protokolem o zadržení mladistvého ke skutku pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku (č. l. 30 – 31), protokolem o prohlídce jeho těla (č. l. 51- 52), znaleckým ústavním posudkem z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat (č. l. 210 – 295) a souvisejícími důkazy o ohledání věci – mobilního telefonu poškozeného (č. l. 167 – 206) a výpisem z facebookové komunikace mezi poškozeným a mladistvým (č. l. 62 – 93). Dále bylo provedeno dokazování lékařskou zprávou na poškozeného (č. l. 484) k vyčíslení škody poškozené Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra (č. l. 501 – 511), protokolem o ohledání místa činu, včetně náčrtku a fotodokumentace, týkající se jednání bodem 3i výroku tohoto rozsudku (č. l. 653 – 661) a posudky, zprávami a listinami k osobě mladistvého. Jako věcný důkaz byl předložen zajištěný teleskopický obušek a oděvní svršek – tričko mladistvého.
15. V přípravném řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie k duševnímu stavu mladistvého. Tento však jako důkaz u hlavního líčení proveden nebyl, když znalec z odvětví psychiatrie, který znalecký posudek vypracoval, nedisponoval specializací dětská psychiatrie, stejně tak znalec z odvětví psychologie specializací v dětské psychologii. Znalecký posudek tak nesplňoval elementární náležitosti ustanovení § 58 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen ZSM). Soud nicméně neshledal, že by v dané věci existovaly pochybnosti o duševním stavu mladistvého, které by vyžadovaly vypracování nového znaleckého posudku.

16. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve svých vzájemných souvislostech (§ 2 odstavec 6 trestního řádu) a vzal po zhodnocení těchto důkazů za plně prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je popsán pod jednotlivými body výroku tohoto rozsudku, že tyto skutky jsou proviněními a že tato provinění spáchal právě mladistvý T. K..
17. K jednání popsanému pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku se mladistvý u hlavního líčení v plném rozsahu doznal a nad svým jednáním vyjádřil lítost. Jeho jednání pak koresponduje s tím, co vypověděli slyšení svědci, poškozený D. K., svědkyně H. L., R. K., N. C. a K. L.. Za této situace soud neměl nejmenšího důvodu o doznání mladistvého pochybovat. Oproti podané obžalobě pak došlo k úpravě skutkové věty, když soud vzal za prokázané, že mladistvý poškozené H. L. v průběhu útoku uštědřil do hlavy pouze jedinou ránu teleskopickým obuškem. Přestože svědek N. C., který celý incident pozoroval z okna svého bytu, vypověděl, že mladistvý útočil na poškozenou teleskopickým obuškem do hlavy opakovaně, s ohledem na to, co vypověděl nejen tento svědek, ale co vyplynulo i z výpovědi ostatních přítomných na místě činu, a sice že situace byla v určité fázi útoku mladistvého poměrně nepřehledná, má soud za to, že v tomto směru jsou důvodné pochybnosti ohledně počtu úderů do hlavy poškozené, v tomto směru je tedy nutno se zásadou in dubio pro reo vycházet z toho, že je bezpečně prokázán jeden jediný úder mladistvého teleskopickým obuškem do hlavy poškozené. Ostatně sama svědkyně – poškozená vyloučila, že by v důsledku útoku mladistvého trpěla poruchou paměti a spontánně uvedla, že byla zasažena do hlavy pouze jednou ranou, a to plně koresponduje se závěry znaleckého posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. I tímto jediným úderem však s ohledem na jeho minimálně střední intenzitu mohl mladistvý nepochybně poškozené způsobit vážnou poruchu zdraví či poškození důležitého orgánu, stejně jako taková zranění mohl způsobit opakovanými údery teleskopickým obuškem do hlavy poškozeného D. K.. Tento závěr jednoznačně vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Mladistvý je osobou minimálně průměrně intelektově nadanou a je nepochybné, že si takového případného těžšího následku na fyzickém zdraví poškozených musel být vědom, a pokud přesto způsobem popsaným pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku na oba poškozené útočil, nelze než jeho chování charakterizovat jako naprostou lhostejnost k případnému způsobenému následku. Pouze na základě okolností zcela nezávislých na vůli mladistvého k případným těžším následkům na zdraví poškozených nedošlo, a to zejména pro jejich pasivní (poškozený D. K. si rukama chránil hlavu) či aktivní (poškozená H. L. se snažila mladistvému v napadání aktivně zabránit) obranu.
18. Spáchání skutku pod bodem 1, a s tímto úzce souvisejícího skutku pod bodem 2, výroku rozsudku mladistvý u hlavního líčení stejně jako v přípravném řízení v plném rozsahu popřel. Soud však jeho obhajobě neuvěřil, a i v případě těchto bodů pokládá za prokázané, že se mladistvý žalovaného jednání dopustil. Je nepochybné, že je to především výpověď samotného poškozeného D. K., která mladistvého ze spáchání provinění usvědčuje. Nicméně nejedná se rozhodně o důkaz jediný a osamocení. Přestože se mladistvý v průběhu trestního řízení snažil výpověď poškozeného zpochybnit poukazem na jeho údajnou nevěrohodnost, na to, že tento měl lhát jemu, tak svým rodičům, soud po provedeném dokazování dospěl ve vztahu k osobě poškozeného a jeho věrohodnosti k závěrům zcela odlišným. Je zde výpověď matky poškozeného I.K., jakož i obou jeho sester H. L. a K. L., které se podrobně vyjadřovaly nejen k samotnému jednání, které bylo mladistvému kladeno za vinu, ale i k osobě poškozeného. Všechny svědkyně vypovídaly po řádném zákonném poučení a u žádné z těchto svědkyň sodu nezjistil, že by měly jakýkoliv důvod křivě vypovídat, a tak mladistvému svou výpovědí škodit. Všechny se shodly na tom, že v případě poškozeného šlo o naprosto bezproblémového a pravdomluvného chlapce, a to do doby, než se začal stýkat právě s mladistvým. Rozhodně se nejednalo a nejedná o prolhaného a problémového jedince, jak se jej snažil mladistvý vykreslit. Pokud poškozený svým rodičům lhal ohledně svých návštěv Olomouce či ohledně jeho skutečného vztahu k mladistvému, toto sám poškozený ve své výpovědi v přípravném řízení přiznal a osvětlil zcela logicky důvody, které jej k tomu vedly. S těmi pak korespondují znalecká zjištění znalkyně PhDr. Ludmily Mrkvicové, která se vyjadřovala

k osobnosti mladistvého, a to zejména ve vztahu k tomu, jakým způsobem se tento vyrovnával se svou sexuální orientací. Poškozený D. K. v průběhu přípravného řízení vypovídal zcela konstantně, jeho výpověď pak koresponduje s tím, co následně v létě 2018 (poté, co byl mladistvý napaden v okamžiku, kdy se s ním pokusil rozejít) sdělil své matce a sestřím. Zásadně je pak podepřena obsahem facebookové a SMS komunikace zajištěné z jeho mobilního telefonu. O její autentičnosti, tedy zejména o tom, že zde poškozený skutečně komunikoval s mladistvým, soud neměl sebemenší důvod pochybovat, ostatně ani sám mladistvý její autentičnost nezpochybňoval a hájil se pouze tak, že si na ni nepamatuje. Za této situace soud považuje obhajobu mladistvého za vyvrácenou a pokládá ji pouze za projev jeho legitimního práva uvádět na svou obhajobu cokoliv s cílem vyhnout se, resp. zmírnit, následky své vlastní trestní odpovědnosti. Konečně motiv jednání mladistvého, tedy zejména se sexuálně uspokojit, je podepřen i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie (převažující androfilní preference u mladistvého).

19. Svým jednáním, popsáním bod 1 výroku tohoto rozsudku, tak mladistvý naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, a to tak, že poškozeného D. K., o kterém věděl, že mu v té době ještě nebylo 15 let, jiným způsobem pohlavně zneužil. Jednáním pod bodem dva výroku tohoto rozsudku současně naplnil všechny zákonné znaky provinění znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, když tohoto poškozeného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému jiným pohlavním stykem způsobem srovnatelným se souloží (anální styk) a poškozenému takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví. Jak vyplynulo ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace pedopsychiatrie, na vzniku posttraumatické stresové poruchy u poškozeného, kterou v tomto konkrétním případě nutno považovat za vážnou poruchu zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, se vedle jednání mladistvého popsáno pod bodem tři výroku tohoto rozsudku podílelo i jeho jednání pod bodem dva výroku tohoto rozsudku. Přestože nepochybně podíl tohoto jednání nebyl příčinou pro vznik této poruchy nejvýznamnější, šlo o příčinu dostatečně významnou, a v souladu s teorií i gradace příčinné souvislosti tak nutno konstatovat, že i mezi jednáním mladistvého popsáním pod bodem 2a výroku tohoto rozsudku a vznikem vážné poruchy zdraví u poškozeného D. K. je příčinná souvislost. Pokud jde o subjektivní stránku jednání mladistvého ohledně provinění pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku a provinění znásilnění v jeho základní a kvalifikované skutkové podstatě podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, mladistvý se trestné činnosti dopouští v jednoznačném úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když svým jednáním chtěl porušit zájem společnosti na ochraně osobní svobody každého jednotlivce ohledně rozhodování o svém životě, jakož i na ochraně nezletilých před předčasným zahájením pohlavního života. Ve vztahu k naplnění kvalifikované skutkové podstaty dle § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku pak k této přitěžující okolnosti (způsobení vážné poruchy zdraví poškozenému) konstatovat, že tento těžší následek mladistvý zavinil minimálně z nedbalosti, což pro užitou právní kvalifikaci naprosto postačuje (§ 17 písm. a) trestního zákoníku).
20. Fyzickým útokem na poškozené D. K. a H. L., podrobně popsáním pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku, mladistvý naplnil po objektivní stránce veškeré zákonné znaky provinění těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž s ohledem na jím zvolený způsob útoku, zbraní - teleskopickým obuškem a jeho intenzitu si musel být vědom, že tím může u poškozených způsobit vážnou újmu na jejich (fyzickém) zdraví a pokud tak přesto činil, byl s takovýmto případným následkem srozuměn. Jednání se tak dopouští minimálně v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Současně toto jednání zůstalo ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku, když (v důsledku okolností na vůli mladistvého nezávislých) k dokonání činu nedošlo, tedy nedošlo k těžké újmě na (fyzickém) zdraví ani u jednoho z poškozených a k těžké újmě (psychické) zdraví došlo pouze u poškozeného D. K., přičemž k dokonání činu ve

smyslu § 145 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku nutno, aby došlo k těžké újmě na zdraví minimálně dvou osob.

21. K osobě mladistvého soud zjistil, že je svobodný, bezdětný, má základní vzdělání, v současné době studuje na střední škole. Mladistvý nemá v opisu rejstříku trestů ČR, ani v evidenci přestupců dle místa bydliště, v minulosti nevykazoval výchovné problémy. Mladistvý je za spáchání činu plně trestně odpovědný, byl schopen chápat smysl a účet trestního řízení. Současně nejsou pochybnosti o tom, že byl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto své jednání ovládat ve smyslu § 5 odst. 1 ZSM.
22. Při ukládání trestního opatření mladistvému soud vyšel z povahy z jím spáchaných provinění, z konkrétního stupně jejich závažnosti, jakož i z dalších kritérií uvedených § 38 odst. 1, § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a § 9 odst. 1 ZSM. Mladistvému bylo ukládáno úhrnné trestní opatření za podmínek uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku dle sazby stanovené v § 145 odst. 2 trestního zákoníku, po moderaci dle § 31 odst. ZSM, když provinění těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 2 trestního zákoníku je z hlediska jeho sbíhajících se trestné činnosti nejpřísněji trestné. Mladistvý tak byl ohrožen uložením trestního opatření odnětí svobody v trvání jednoho roku až pěti let. Mladistvému výrazně polehčovalo, že před spácháním trestného činu vedl řádný život (§ 41 písm. o) trestního zákoníku). Dále mu, byť částečně, polehčovalo jeho doznání ke skutku pod bodem tři výroku rozsudku (§ 41 písm. e) trestního zákoníku). Na druhou stranu mu přitěžovalo, že spáchal více trestných činů (§ 42 písm. l) trestního zákoníku). Po zvážení všechno okolností, s přihlédnutím k poměrně surovému způsobu útoku v případě jednání pod bodem tři výroku tohoto rozsudku, který pouze shodou šťastných okolností neskončil tragicky, soud pokládá za odpovídající uložení trestního opatření odnětí svobody mírně pod polovinou zákonné výměry, tedy v trvání třiceti měsíců. Pouze s ohledem na skutečnost, že mladistvý stojí před soudem poprvé, mu pak byl výkon uloženého trestního opatření ve smyslu § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 33 odst. 1 ZSM podmíněně odložen, když ještě existuje naděje, že účelu trestního opatření bude dosaženo bez jeho přímého výkonu. S ohledem na to, že byť mladistvý deklaroval lítost nad svým jednáním pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku, zatím nic nesvědčí pro to, že jde o lítost účinnou a upřímnou, byla mladistvému stanovena zkušební doba podmíněného odsouzení v maximální možné výměře, tedy v trvání třiceti šesti měsíců. Současně soud považuje za nezbytné mladistvému na zkušební dobu podmíněného odsouzení uložit výchovné opatření ve smyslu § 15 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o soudnictví ve věcech mládeže - dohled probačního úředníka, který nejen bude jeho chování ve zkušební době podmíněného odsouzení podrobně sledovat, a to i ve vztahu k tomu, zda plní další mu uložené výchovné opatření, ale může mu být nápomocen v jeho dalším osobním a profesním směřování. Podpůrně, s ohledem na rozhodnutí v rámci adhezního řízení, pak mladistvému bylo na zkušební dobu podmíněného odsouzení uloženo i výchovné opatření dle § 15 odst. 1, odst. 2 písm. c), § 18 odst. 1 písm. e) zákona o soudnictví ve věcech mládeže – výchovná povinnost, aby podle svých sil nahradil škodu způsobenou proviněním anebo jinak přispěl k odstranění následků provinění. Konečně byly i splněny všechny zákonné podmínky pro uložení trestního opatření propadnutí věci dle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, a to teleskopického obušku černé barvy, který byl nástrojem trestné činnosti mladistvého pod bodem tři výroku tohoto rozsudku.
23. V adhezním řízení se řádně připojili s nárokem na náhradu škody poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy poškozený D. K..
24. V případě poškozené Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR bylo prokázáno, že této škoda v důsledku trestné činnosti mladistvého spočívající v uhrazené zdravotní péči za poškozeným D. K. a H. L. skutečně vznikla a mladistvý vznik zavinil. Soud tedy v uplatněném rozsahu poškozené nárok na náhradu škody vůči mladistvému přiznal a tomu uložil, aby poškozené danou částku zaplatil (§ 55 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění).

25. Poškozený nezletilý D. K. se připojil s nárokem na náhradu nemajetkové újmy spočívající v bolestném za celkem 500 bodů při hodnotě bodu z roku 2017 v částce 285,06 Kč, tedy v celkové výši 142.530 Kč. Uplatněný nárok – výše bodového ohodnocení bolestného byl podepřen závěry znaleckého posudku MUDr. Marie Foltýnové. Při stanovení výše náhrady za nemajetkovou újmu pak byl soud vázán jednak výší takto uplatněného nároku, jednak ustanovením § 2958 občanského zákoníku (při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy, vznikla-li i poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti u poškozeného, nahradí škodu i ztížení společenského uplatnění, nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti). Jelikož i zde nebylo pochyb o tom, že mladistvý u poškozeného vznik nemajetkové újmy zavinil, soud poškozenému nárok na její náhradu vůči mladistvému přiznal a tomuto uložil, aby mu danou částku zaplatil, a to k rukám jeho zákonných zástupců.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci, soudu pro mládež prostřednictvím Krajského soudu v Brně, soudu pro mládež.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti (mladistvý), může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak i jeho obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději.

Ostatním osobám vyjmenovaným shora, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

Opravný prostředek ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí; lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně (§ 72 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže).

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249/ 1,2 tr.ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr.ř.).

V Brně dne 28. 2. 2020

Mgr. Adam Kafka, v. r.
předseda senátu